

## *Література*

1. Lewis, Michael (1993). The lexical opposing the State of LIFT and a way Forward. London, Language Teaching Publications.
2. Florin, Agnès (1993). Les connaissances lexicales des enfants d'école primaire. Repères, 8, p. 94—112.
3. Schmidt, Norbert (2000). Vocabulary in Language Teaching, Cambridge, Cambridge University Press.

*О. О. Кузнєцова, викл.,  
кафедра іноземних мов ФЄФ*

### **ВИХОВАННЯ ЯК ОДНА З ГОЛОВНИХ ПРОБЛЕМ ФІЛОСОФІЇ ОСВІТИ СЬОГОДЕННЯ**

Докорінні зрушення, що здійснюються на економічному та соціокультурному просторі України, передбачають звернення до людського виміру суспільного буття і насамперед до такого важливого чинника соціального оновлення, як виховання. Використання творчого потенціалу виховання у посткомуністичних перетвореннях — одне з нагальних завдань, які сьогодні стоять перед сучасним українським суспільством.

Переорієнтація суспільної свідомості посткомуністичного світу на соціальну активність і творчість є неможливою без дослідження виховання як єдності слова та соціальної дії, причому не лише в межах шкільного або родинного соціального простору, але й у суспільстві в цілому.

Соціально-оновлюючий зміст виховання розгортається у більш широких контекстах. Процеси утворення надскладних соціальних систем, якими вважаються європейське або планетарне співтовариство, становлення постіндустріального суспільства як мультикультурного, що символізує собою початок антропогенної інформаційної цивілізації — передбачають переосмислення змісту і призначення виховання в сучасному світі, адже його майбутнє залежить від людських якостей, що формуються та відтворюються саме засобами виховання. Це змушує об'єктивно поповнювати, розширювати досвід, набувати нові знання і форми поведінки, засвоювати норми і правила. Від багатьох умов, діяльності, активності, життєвої позиції, особистості залежить яке спрямування набуде нові якості. Призначення виховання — вірно зорієнтувати формування особистості, а це можливо лише на підґрунті глибоких знань, мотивів, потреб, життє-

вих планів і ціннісних орієнтацій вихованців. Виховання завжди виконує для суспільства важливі завдання. Воно завжди змінювалося з часом за своїми цілями та завданнями, змістом, формами і методами. Ці зміни, звичайно були пов'язані із суспільними відносинами.

Філософська наука про виховання має своїм предметом ідею виховання, тобто поняття виховання і його здійснення. Вчення про виховання вимагає:

- щоб виховання осмислювалось як звичайний (природний) процес виникнення, становлення та розвитку соціально-організованого буття людини;

- щоб в усіх науках, які вивчають виховання людини, враховувались результати дослідження соціокультурних та соціально-психологічних основ функціонування виховання, індивідуального і суспільного буття, що ґрунтується на активному, творчому началі людського «Я» в його життєдіяльності;

- щоб суспільна мета щодо реалізації та зміни основ виховання виводилась із сутнісних засад суспільного прогресу, де людське «Я» є єдиним його джерелом і наслідком (метою, а не засобом);

- щоб дійсне соціальне пізнання здійснювалось як підсумок активно-ірактичної зміни людьми свого власного способу життя.

Школа ХХІ століття повинна створити таку педагогічну систему, яка забезпечила б завдання включити освіту у більш широкий культурний контекст цілісного формування духовного світу особистості. Освіта здатна вирішувати завдання розвитку духовного світу особистості не у вузькому, а у широкому сенсі як чіткого усвідомлення і розуміння людиною найвищих потреб особистості, у тому числі потреби у самопізнанні, співставлення себе зі світом, співставлення себе з іншими людьми.

*Л. П. Леценко, старш. викл.,  
кафедра іноземних мов  
фінансово-економічного факультету*

## **УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДІВ АКТИВІЗАЦІЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ЗА ДОПОМОГОЮ KEYС-СТАДІ**

Як зазначається у Національній доктрині розвитку освіти України у ХХІ столітті, одним із пріоритетів розвитку освіти є впровадження сучасних педагогічних технологій, які розширю-